

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 53

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

HỘI ĐOÀN BÁT VỤ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-933-3127 ** EMAIL: datlam1951@hotmail.com

datlam1951@hotmail.com Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2007, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần Ban Chấp Hành 2007-2010

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân : 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Thư từ gửi về địa chỉ:

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Sau những tháng ngày liên tục làm việc để hoàn tất quyển “**Đặc San Xuân Biên Hoà, 2008**”, đến nay, chúng tôi xin được thông báo cùng Quý Vị là đã xong phần trình bày những bài văn, thơ, tham khảo, gia chánh, y học....và đang gửi đi in cho sớm hầu chúng ta có được quyển đặc san này trong lúc Xuân về.

Năm Mậu Tý, Đặc San Xuân Biên Hoà, 2008 sẽ đến cùng tất cả 700 gia đình Quý Đồng Hương và Thân Hữu: ở Anh, Bỉ, Canada, Đức, Hoa Kỳ, Hoà Lan, Pháp, Thụy Sĩ, Ý và Việt Nam, để chúng ta được vui Xuân trong vạt niềm yêu thương về làng xưa, quê cũ.

Với những bài văn, thơ rất hay và đặc sắc của Xứ Bưởi cũng như về lịch sử con dân, đất nước Việt Nam, qua sự tham gia của những Đồng Hương và Thân Hữu: Văn sĩ được mến mộ, Thi nhân lưu danh, Nghệ sĩ tài hoa. Ngoài ra còn có phần sưu tầm hình ảnh của những làng quận thuộc Biên Hoà: Xưa-Nay.

Quyển Đặc San này, có thể lên tới 150 trang vì bài văn, thơ gửi về rất nhiều. Chúng tôi đã cố gắng hoàn tất đầy đủ và chạy theo cho kịp thời gian đã hạn định.

Thưa Quý Vị,

Vào mùa lễ hội, Tết sắp đến, chúng ta chuẩn bị đón Xuân mới. Những món ăn thuần túy quê hương được có mặt trong buổi cơm gia đình; những buổi tiệc Xuân vui cùng thân bằng quyến thuộc; những chậu hoa Cúc, Mai, Đào... được trưng bày trong nhà, ngoài ngõ mang niềm hy vọng tươi thắm sắc màu cho năm mới; những bản nhạc mừng xuân sẽ được hát cao vút, trầm bổng, âm thanh vang vọng tình xuân, hơi ấm nổi niềm hoài hương; những bận rộn thăm viếng, lì xì.....tất cả là ngày Xuân bất diệt. Đặc biệt, năm nay, quyển Đặc San Xuân Biên Hoà, 2008, lần đầu tiên ra mắt, sẽ góp thêm phần ấm cúng, hạnh phúc và thương yêu, trong khung cảnh vui xuân mọi nhà, khi chúng ta, những con dân miền Xứ Bưởi, đọc những bài văn thơ viết về quê hương hoặc thân hữu Biên Hoà được tìm hiểu thêm về vùng đất thân quen đã từng luyện lưu bao kỷ niệm.

Quyển Đặc San này đã được thành hình, lễ dĩ nhiên phí tổn không nhẹ, và khi gửi đi tiền cước phí khá cao. **Chúng tôi kêu gọi sự phát tâm công đức của Quý Vị ủng hộ cho việc làm ý nghĩa này.** Quý Vị chưa kịp gửi tiền về ủng hộ, thì hãy gửi về \$5 dollars mỗi quyển để chúng tôi có đủ tiền khi đi gửi Đặc San đến Quý Vị. Chân thành cảm tạ.

Trân trọng kính chào.

VỀ NƠI XA LẮM

(Nhớ Anh Lê Văn Kính)

Cali trong những ngày se lạnh, nhưng lại càng thấy lạnh hơn khi được tin anh đã từ giả gia đình, bỏ lại anh em và bè bạn để về một nơi yên bình nào đó. Hà thời “sinh ký tử quy”, sự ra đi của anh, sau bao tháng năm lâm bệnh, vẫn sự nhớ thương của người cha già, người bạn đời, con cháu, anh em và bè bạn từng một thời quen biết và gần gũi. Nhớ đến anh như một lời từ biệt.....

Nhớ anh Kính như một người con của Biên Hoà, là con trai thứ của bác Sáu Nhơn, cùng mang tâm huyết xây dựng và phát triển Hội Đồng Hương Biên Hoà ở hải ngoại, là người anh đầu đàn: Khóa 1 Trường Ngô Quyền, Biên Hoà và là người con của Quốc Gia, anh đã tốt nghiệp từ Khóa 23 Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt.

Qua “tháng ngày nắng vội” gia đình anh được định cư tại Nam Cali. Với bầu nhiệt huyết còn lại, anh luôn đóng góp vào mọi sinh hoạt cộng đồng. Được biết, vào cuối năm 1994, anh Lê Văn Kính là một trong những nhân tố tích cực đã tập hợp được đông đảo dân Biên Hoà lần đầu tiên ở hải ngoại trong đêm họp mặt “**Một chút tình cho học sinh Biên Hoà**” tại nhà hàng Ánh Hồng, Nam Cali. Không những đông đảo cựu học sinh Ngô Quyền, còn sự hưởng ứng nhiệt tình của các anh chị từ các trường Phan Chu Trinh, Minh Tân, Khiết Tâm, Trần Thượng Xuyên, Văn Hóa và Tiền Đức.

Nhớ ngày nào, nghe được giọng nói của anh thao thao bất tuyệt khi anh được đài Little Saigon Radio tại Nam Cali phỏng vấn trong một sinh hoạt cộng đồng đầy sức sống của một thời son trẻ và nhất là trong những ngày chuẩn bị thành lập Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Ngô Quyền. Anh luôn xông xáo và đôn đốc các khóa đàn em hoàn thành nhiệm vụ cho bao người mơ ước, để có được ngày hôm nay, Hội trên đà vững mạnh, nơi bắt nhịp cầu liên lạc, một nơi để nhớ về trường xưa.

Nhưng tiếc là vào năm 2003, anh phải vào nhà thương sau cơn tai biến mạch máu não, bạn bè khắp nơi đã về thăm viếng, an ủi và cầu mong anh sớm bình phục. Ròng rã gần 4 năm trong sự chăm sóc của người thân, nhất là người bạn đời của anh, tưởng rằng anh sẽ được mạnh lành, nhưng anh không vượt qua được số trời và ra đi vào ngày 13 tháng 10 năm 2007, sau 64 năm sống trên cõi tạm này.

Đêm viếng lễ tang dù rằng vào ngày thứ Tư, nhưng tình cảm dành cho anh là sự có mặt đông đảo của thầy cô và anh chị em cựu học sinh Ngô Quyền, Hội Đồng Hương Biên Hoà, Cali, bằng sự luyến nhớ đầy cảm động. Cùng thời gian là Lễ Phủ Quốc Kỳ do cựu sinh viên sĩ quan trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt đảm trách trong sự trang trọng và lễ nghi quân cách.

Nhớ về anh, các bạn cùng khoá cũng như đàn em vẫn luôn nhắc nhớ về một người bạn, một niên trưởng lớn lên từ tỉnh Biên Hoà; anh luôn giữ chân tình, nhân hậu và phóng khoáng. Trước giờ tiễn đưa anh, biết bao kỷ niệm được từng người thân người bạn nhắc đến, tốt xấu lẫn vui buồn, của những ngày còn cặp sách đến trường, trong quân ngũ, một thời ngây thơ, một thời phóng đảng, bằng tình cảm thân thương nhất.

Anh Lê Văn Kính mất đi, gia đình mất đi một người thân đáng thương. Bạn bè và đàn em của anh cũng mất đi một người bạn, một người anh đáng kính. Bao giờ sự mất mát luôn để nỗi buồn cho người ở lại, nhưng tin rằng anh không bỏ chúng ta, anh chỉ đi trước chúng ta mà thôi. Anh sớm đi về một nơi bình yên, một nơi không còn tranh chấp, không hận thù, để anh được thành thoi trút bỏ cơn đau đã hành hạ lâu dài trên tinh thần và thể xác của anh.

Kính mong anh với giấc ngủ an bình. Tạm biệt anh Kính.....

Nam Cali tháng 10, 2007.

nguyễn hữu hạnh

A poem for my dearest Bác Ba

*If tears could build a stairway
And memories a lane
I'd walk right up to Heaven,
And bring you home again*

As I shed these tears, it is just my way of telling you how much I love you!!

Love you always your niece,
Kim Lê

Giáo Sư Nguyễn Văn Phú, Montréal, Canada có gởi về Hội Ái Hữu Biên Hoà một số bài viết tựa: “*Những Dòng Sông Quê Hương: Sông Đồng Nai, Dòng Sứa Ngọt Đất Biên Hoà*” của Cố Văn Sĩ Hứa Hoành biên soạn và được đăng trên Báo Nguyệt San Tự Do, Houston, Texas vào tháng 02 năm 1996. Đây là phần sử liệu quý giá ngàn vàng mà Hội được cơ duyên quảng bá đến Đồng Hương và Thân Hữu. Hội xin được thắp một nén hương lòng cảm tạ sâu đậm công đức của Cố Văn Sĩ Hứa Hoành. Hội chân thành cảm tạ Giáo Sư Nguyễn Văn Phú và xin được ngỏ lời tri ân Báo Nguyệt San Tự Do đã tạo dịp may này. Vì tài liệu rất hay và nhiều phần nên chúng tôi ấn hành tiếp tục cho đến khi hết. Kính mời Quý Vị,

“Những Dòng Sông Quê Hương: Sông Đồng Nai, Dòng Sứa Ngọt Đất Biên Hoà” **Hứa Hoành**

Đứng vào hàng thứ ba về chiều dài và sức mạnh, sông Đồng Nai nép sau anh chị Cửu Long và Hồng Hà của nó, và chỉ là một dòng sông nội địa, tạo ra một lưu vực khá phi nhiều cùng một nền văn hoá mang mang nhiều bản sắc đặc thù của miền Nam.

Dưới cái nhìn địa lý học, sông Đồng Nai bắt nguồn từ hai dòng sông nhỏ trên cao nguyên Lâm Viên (Langbiang), cao 1500m trên mặt biển. Nguồn phía Tây Đà Lạt là suối Đá Dựng, trên có đập Ankroet tại Suối Vàng, nguồn phía Đông là dòng sông Đa Nhim với một hồ nhân tạo ở Đơn Dương (Dran). Nước từ hồ nhân tạo ấy theo hai đường ống khổng lồ từ trên cao 1100m (Đèo Ngoạn Mục) đổ xuống dưới chân đèo, tại nhà máy phát điện Krong Pha. Từ trên cao đổ xuống, sức nước chảy xiết, làm quay Tubin để phát sinh ra điện. Điện lực do dòng nước phát sinh được gọi là thủy điện.

Từ hai nguồn trong rừng sâu, hai dòng nước như những con suối nhỏ len lỏi giữa các hốc đá, các triền núi, chảy gần như song song theo hướng về địa phận quận Di Linh. Tới đây, nguồn phía Đông đổi dòng, nhập với dòng phía Tây, tạo ra sông Đồng Nai trong địa phận tỉnh Bảo Lộc. Du khách đi Đà Lạt theo đường Quốc Lộ 20, thường thấy các thác nước âm âm như Gougah, bọt tung trắng xoá hay thác Liêng Khang kéo dài một đoạn chảy gần tới Đức Trọng, là do nguồn sông Đa Nhim chảy xuống. Phía bên kia đường, theo một con đường đất sâu chừng 40km, là thác Pongour hùng vĩ, cao như Đà Lạt, là do nguồn Đá Dựng tạo thành. Các thác Datanla, thác Prenn, nhận nước từ hồ Than Thở, hồ Xuân Hương chảy qua cầu Ông Đạo tới thác Cam Ly, cuối cùng tạo ra hai thác vừa kể trên. Về phương diện địa chất, các thác nước ấy là những địa thể gãy sập, những phay (Faille) tạo ra. Xuống tới gần thị xã Bảo Lộc, có thác Đám Bri, trước kia hoang vu vì mất an ninh nay nhà cầm quyền Cộng Sản tu bổ, sửa sang làm nơi đón khách du lịch. Thác này tiếp tục chảy xuống Bảo Lộc, tạo thành Suối Tiên ở lưng chừng đèo. Rồi dòng sông tiếp tục trong rừng sâu qua địa phận Định Quán, Kiệm Tân, Bến Nôm, Cây Gáo, Đại An... Giữa các làng này, dòng sông có nhiều đá ngầm chắn nước, dài khoảng 20m, thuyền bè không lưu thông được. Đến mùa mưa, dòng nước chảy xiết, âm âm suốt ngày đêm như tiếng gọi của rừng thẳm. Hiện nay, nhà nước Cộng Sản đã làm đập Thủy Điện Trị An, nhưng vì “các luận chứng kỹ thuật sai lầm, thiếu chính xác” nên mùa Hè, thiếu nước, các tổ máy chỉ hoạt động phân nửa công suất mà thôi.

Qua khỏi thác Trị An, sông Đồng Nai chảy trên một địa thế tương đối bằng phẳng, thoải mái từ Tây sang Đông. Dòng sông khá sâu tùy đoạn, nước chảy chậm, hoà hoãn, ghe tàu nhỏ đi lại dễ dàng. Trước khi tới tỉnh lỵ Biên Hoà, sông Đồng Nai phân nhánh làm hai, bao bọc lấy Cù Lao Tân Chánh, Cù Lao Rùa (hình dáng như con rùa vì có ngọn đồi cao 17m), Cù Lao Tân Triều (có buri Òi nổi tiếng), tới đây, dòng sông bị con đường đi Bình Dương cắt ngang. Sông Đồng Nai tiếp tục chảy qua phía trước tỉnh lỵ Biên Hoà (làng Bình Trước), rồi lại chia dòng, ôm bọc Cù Lao Phố, Cù Lao Ông Cờn. Sau đó hai dòng hợp nhau đổi hướng chảy xuống Sài Gòn, (không chảy qua thành phố Sài Gòn) qua Nhà Bè (đoạn này dài 9km, sông Nhà Bè) trong sách cũ, chỗ ngã ba sông Nhà Bè và sông Lòng Tảo gọi là “Phù Gia Tam Giang Khẩu”.

Một nhánh thoát lưu của Đồng Nai, ngoặt về phía Đông, để chia đôi dòng nước, gọi là sông Lòng Tảo. Sông Lòng Tảo là một thủy lộ quan trọng của tàu bè vào thương cảng Sài Gòn, qua khu Rừng Sác Quảng Xuyên, ra cửa Cần Giờ, gần mũi Nước Vặn và Cù Lao Phú Lợi. Chỗ này rộng lớn thuộc vịnh Gành Rái, gần thị xã Vũng Tàu. Các phụ lưu quan trọng của sông Đồng Nai bên hữu ngạn gồm có sông Bé, sông Sài Gòn, bên tả ngạn có sông Là Ngà. Các sông Vàm Cỏ Đông và Vàm Cỏ Tây chảy vào sông Đồng Nai ở gần cửa biển, ra Soài Rạp. Người Gò Công gọi cửa này là Vàm Láng.

Sông Bé phát nguyên từ vùng ba biên giới (Nam Kỳ, Miên, Lào) thuộc địa phận tỉnh Bình Long, chảy qua tỉnh lỵ Phước Bình (Bà Rá cũ) của tỉnh Phước Long. Đây là nguồn nước duy nhất của dân chúng Phước Long. Vào Phước Long, sông Bé có vài chỗ sâu, sông tới 200m, nhưng cũng có chỗ nhỏ hẹp chừng 50m, đầy những đá hàn. Trên sông Bé có thác Đức Mẹ, thác Mơ là những thắng cảnh. Qua khỏi địa phận Bến Cát, sông Bé nhập vào sông Đồng Nai ở Thác Trị An.

Sông Sài Gòn, sách cũ gọi Tân Bình Giang, hay sông Bến Nghé, cũng phát nguyên từ ranh giới Việt-Miên, chảy qua Tây Ninh, địa phận Chơn Thành, quận Trị Tâm, (Dầu Tiếng), thị xã Phú Cường tức tỉnh lỵ Bình Dương. Từ đây dòng sông rộng, nước sâu, nhưng sông uốn khúc như con rắn, qua Thanh Đa rồi nhập vào sông Đồng Nai ở Tân Thuận Đông. Nhắc lại qua khỏi Nhà Bè sông Đồng Nai chia làm hai nhánh: sông Lòng Tảo chảy về phía Đông, sông Đồng Nai tiếp tục theo hướng Đông Nam rồi tiếp nhận thêm nước của hai sông Vàm Cỏ Đông, Vàm Cỏ Tây rồi đổ ra biển do cửa Soài Rạp. Trên sông Sài Gòn có cầu Phú Long thuộc quận Lái Thiêu, cầu Bình Lợi (xây năm 1903) và cầu Xa Lộ Sài Gòn-Biên Hoà. Sông Là Ngà phát nguyên từ phạm vi tỉnh Bình Thuận chảy qua quận Tánh Linh rồi nhập vào sông Đồng Nai ở dưới Định Quán. Trên Quốc Lộ 20 đi Đà Lạt, có cầu Là Ngà bắc ngang sông này. Các phụ lưu không quan trọng khác của sông Đồng Nai như suối Sâu, sông Bến Gỗ, sông Lá Buôn, rạch Nước Trong, sông Đồng Môn (Long Thành).

Tiếp theo kỳ sau

Chúc Mừng

Nhận được Hồng Thiệp của Ông Bà Bùi Văn Huân (Cypress, Texas, USA) trân trọng báo tin Lễ Thành Hôn của Thứ Nam Giuse Bùi Anh Tuấn *sánh duyên cùng* Thứ Nữ Angela Võ Ngọc Tường Vi, con Ông Bà Võ Văn Tường (Sài Gòn, Việt Nam) vào ngày 31 tháng 12 năm 2007 (nhằm ngày 22 tháng 11 năm Đinh Hợi), tại Giáo Xứ Đồng Tiến, Việt Nam.

Hội Ái Hữu Biên Hoà chân thành kính chúc hai họ được Dâu Hiền và Rễ Quý. Mến chúc Cậu Guise Bùi Anh Tuấn, (Thành viên trong Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas, chúc vụ Thủ Quỹ) và Cô Angela Võ Ngọc Tường Vi trọn đời hạnh phúc bên nhau.

Nguyện xin Thiên Chúa chúc phúc cho tình yêu hai cháu hôm nay và mãi mãi về sau.

Nhắn Tin

Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Ngô Quyền Biên Hoà và Lớp 8/1 muốn tìm Thầy Nguyễn Phi Long, đang ở Texas (Houston, Dallas...). Trước 75, Thầy Nguyễn Phi Long dạy ở Ngô Quyền, chương trình Toán Quý Tích.

Xin liên lạc về Nguyễn Trần Diệu Hương, email: Ntdhnt@aol.com. Chân thành cảm tạ.

Phân Ưu

Nhận được tin buồn Đồng Hương Ông Lâm Hồng An (Trước 75, chủ nhân nhà hàng Hạnh Phước, khu chợ Biên Hoà) đã từ trần vào ngày 12 tháng 11 năm 2007, tại Portland, Oregon, USA. Hưởng thọ 86 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà thành kính phân ưu cùng tang quyến. Nguyện cầu cho hương linh của Ông Lâm Hồng An sớm được siêu thăng miền Tịnh Độ, hưởng muôn ơn phúc nơi chốn Vĩnh Hằng.

Sinh Hoạt Hội Ái Hữu Biên Hoà

- Nhân chuyến đi công vụ cho Hội Ái Hữu Biên Hoà tại California năm 2006, Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt có dịp được hội ngộ cùng Đồng Hương Bà Lê Thị Hương cùng phu quân trong một buổi tiệc tất niên. Tại đây, Ông Hội Trưởng đã ngộ ý nhờ hai vị giúp phần tìm kiếm tài liệu về Cổ Nhạc Sĩ Lê Hựu Hà, người làng Bình Ý, Biên Hoà, một thời nổi danh qua bài nhạc "**Tôi Muốn**", thập niên 60, để Hội có một bài viết về một nghệ sĩ tài hoa này.

Đáp theo lời yêu cầu của Ông Hội Trưởng, nhân chuyến về thăm nhà, hai vị đã đến tìm gặp được thân nhân cũng như chụp một số hình ảnh ghi dấu nơi an nghỉ của Cổ Nhạc Sĩ Lê Hựu Hà. Ngoài ra, sau khi về lại California, USA, hai vị cũng đã bỏ nhiều thời giờ liên lạc với Đồng Hương Nguyễn Kim Lộc cho biết thêm chi tiết và đã gửi 09 tấm hình đã chụp về Hội.

Trước sự hy sinh công đức đầy tình đồng hương này, Ông Hội Trưởng đã ngõ lời chân thành cảm tạ đến Bà Lê Thị Hương và phu quân.

Nhân đây, Hội cũng xin đánh tiếng kêu gọi Quý Đồng Hương và Thân Hữu nào đã từng sinh hoạt, quen biết...Cổ Nhạc Sĩ Lê Hựu Hà thì cho Hội thêm tài liệu.

- Ngày thứ Ba 20 tháng 11 năm 2007, Hội có nhận được một lá thư bảo đảm của Ông Huỳnh Nhơn Trung và Bà Liêng Nữ Trung (Khi xưa là chủ nhân tiệm sách Huỳnh Hiệp) gửi về với một ngân phiếu ủng hộ Hội và hai tấm hình thật xưa chụp thời năm Thìn bảo lụt tại chợ Biên Hoà. Đây là những tấm hình quý giá được cất giữ nay xin được quảng bá trên Đặc San Xuân Biên Hoà phần "Biên Hoà, Hình Xưa - Nay". Hội xin chân thành cảm tạ Ông Huỳnh Nhơn Trung và Bà Liêng Nữ Trung đã hết lòng giúp Hội.

Danh Sách Quý Đồng Hương và Thân Hữu Ủng Hộ

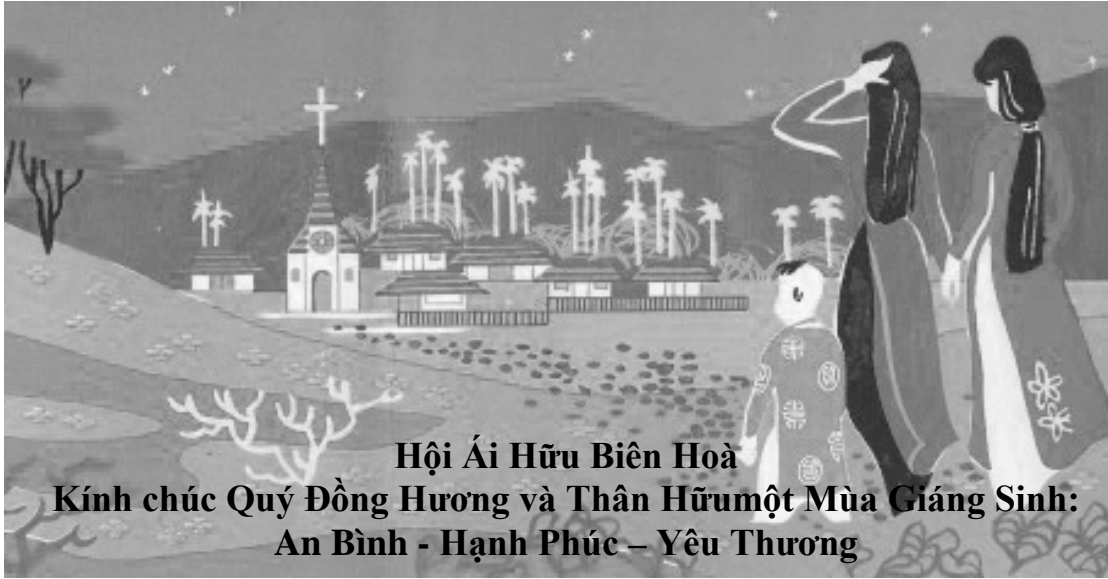
Đặc San Xuân Mậu Tý, Lễ Vía Đức Ông và Quỹ Hội (Dollars):

Quỹ Hội: Hai Bác Huỳnh Nhơn Trung và Liêng Nữ Trung (Anaheim, CA) \$100, Chị Thị Lang Wells (Houston, TX) \$50, Anh Phạm Thanh Quan (Anaheim, CA) \$50, Thầy Nguyễn Tường Triệu (Montreal, Canada) \$100.

Quỹ Đặc San Xuân Biên Hoà, Mậu Tý 2008: Anh Chị Nguyễn Văn Lợi và Thân Thị Ngọc Mai (Garden Grove, CA) \$100, Anh Phạm Quốc Bửu (Placentia, CA) \$100, Anh Giãn Xú (Biên Hoà, VN) \$100, Anh Lương Bác (Italy) \$50, Anh Giãn Đức (Holland) \$50, Bà Trương Thị Ngọc Hương (Swiss) \$30, Bà Huỳnh Thanh Loan (Valrico, FL) \$20, Ông Đào Văn Công (Louisville, KY) \$50, Chị Tuyết Võ (La Verne, CA) \$30, Bác Phan Thanh Cảnh (Biên Hoà, VN) \$20, Anh chị Tăng Thị Tiết và Trần Văn Trung (Paris, France), Anh Tăng Trọng Hiếu (Vitry/Seine, France) \$50, Anh Tăng Thế Long (Paris, France) \$50, Chị Võ Thị Ngọc Nữ (Stanton, CA) \$30, Bác Huỳnh T. Từ (Westminster, CA) \$20, Anh Du Su (San Jose, CA) \$50, Cô Nguyễn Thị Nga (La Salle, CA) \$50, Bác Liêng Nữ Trung (Anaheim, CA) \$30, Bác Hồ Thị Ái Hoa (Rosemead, CA) \$20, Cô Carly Trịnh (Chicago, IL) \$20, Bác Tổng Đình Bắc (Austin, TX) \$20, Thầy Nguyễn Văn Phú (Montréal, Canada) \$30, Anh Huỳnh Châu (Livingston, NJ) \$50, ĐH Phương T. Trần (Garland, TX) \$30.

Quỹ Lễ Vía Đức Ông: Bác Hồ Thị Ái Hoa (Rosemead, CA) \$20, Anh Nguyễn Văn Ngân (Houston, TX) \$50, Anh chị Nguyễn Văn Lợi và Thân Thị Ngọc Mai (Garden Grove, CA) \$100, Bác Liêng Nữ Trung (Anaheim, CA) \$20.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 53
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2007 TẠI HOUSTON, TEXAS

Hội Ái Hữu Biên Hoà
Kính chúc Quý Đồng Hương và Thân Hữumột Mùa Giáng Sinh:
An Bình - Hạnh Phúc – Yêu Thương

“Vườn Thơ Xứ Bưởi” rất hân hạnh giới thiệu đến Quý Vị bài thơ rất hay của Thi sĩ Hàn Thiên Lương viết nhân dịp Lễ Giáng Sinh. Hội chân thành cảm tạ Thi sĩ Hàn Thiên Lương. Kính mời Quý Vị.

Giáng Sinh Nơi Quê Người

*Sau thánh lễ trở về trong giá lạnh
Đêm Giáng Sinh lữ thứ chốn quê người
Ngắm vì sao trên trời đang lấp lánh
Cõi lòng riêng khóc khoải lệ sâu rơi.*

*Đêm thánh vô cùng!.....vô cùng thương nhớ:
Giáo đường xưa bên thôn nhỏ quê nhà
Quy cạnh Chúa em dâng lời khẩn nguyện
Xin tình mình trong tình Chúa bao la.*

*Hồn ngây ngất theo hồi chuông xóm đạo
Đêm về khuya mình qua mấy nẻo đường
Sát vào nhau từng cơn gió lạnh
Em say sưa hát bản “Thánh Ca Buồn”.*

*Hạnh phúc chỉ có chừng trong đêm ấy
Biệt ly rồi!.....im bật tiếng chuông xưa
Lời em hát nhạt nhoà trong gió lạnh
Vạn niềm đau ray rứt mộng không vừa!*

*Giáng Sinh về đêm nay đời viễn xứ
Trên trời xa mờ tỏ ánh sao buồn
Anh nhẹ bước độc hành đường hiu quạnh
Bóng quê nhà ẩn hiện giữa mù sương!*

*Bao nỗi niềm ngập tràn trong đêm Thánh
Chốn xa xăm thương nhớ kẻ bên trời
Quê hương ơi.... Trọn tâm tình viễn xứ
Chúc an bình hạnh phúc dẫu....xa xôi.*

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu cùng Quý Vị một bài văn rất hay của Đồng Hương Nguyễn Kim Lộc viết về Lễ Giáng Sinh: ý nghĩa và sinh hoạt tại Hoa Kỳ và một chút hương lòng gửi về nơi cũ năm xưa: Nhà Thờ Biên Hoà. Hội chân thành cảm tạ Đồng Hương Nguyễn Kim Lộc. Kính mời Quý Vị.

NÔ-EN NÀY NHỚ GIÁNG SINH XƯA

Gần như năm nào cũng thế, cứ vừa qua ngày Lễ Tạ Ơn (Thanksgiving) ở nước Mỹ, những người theo đạo Thiên Chúa bắt đầu trang hoàng nhà cửa, dựng hang đá, làm máng cỏ, thiết trí tượng Chúa Hài Đồng và các tượng thiên thần, hoặc hình ảnh ông già Nô-en và những con cừu đứng đó đây trong sân nhà... cùng đèn hoa rực rỡ, mang ý nghĩa ... bước vào Mùa Vọng, nhắc cho chúng ta hai sự kiện quan trọng cách nay hơn 2000 năm: Dân Do Thái mong đợi **Đấng Thiên Sai** (Messiah) đến để cứu họ như lời các ngôn sứ đã loan báo, nhưng khi Người đến thì họ lại không nhận biết để trang trọng đón chào... và biến cố Ngôi Lời Nhập Thể.

Và cũng cứ vào khoảng thượng tuần tháng Mười Hai Dương Lịch hằng năm, liên tục hơn mười năm qua, kể từ ngày gia đình tôi đến định cư tại Hoa Kỳ, tôi đều nhận được thiệp chúc mừng Giáng Sinh của anh Đào Văn Minh, cựu Chuyên viên Kỹ Thuật Sư Đoàn 3 Không Quân Biên Hoà, đang định cư tại Milpitas/California gửi đến thành phố Chicago (IL), nơi gia đình tôi đang cư ngụ, với những lời chúc thật tốt đẹp: *“Nhân Mùa Giáng Sinh, thân chúc anh chị cùng các cháu hạnh phúc và hưởng nhiều hồng ân Thiên Chúa”*. Tấm thiệp luôn là một tấm hình có vòng hoa kết bằng cây lá xanh, tượng trưng cho sự sống muôn đời; có trái hồ đào, tượng trưng cho sự sống lại và hoa trái, tượng trưng cho lương thực dồi dào của đời sống Kitô Hữu; và có cả ba cây nến màu tím, tượng trưng cho sự sám hối và một cây nến màu hồng mang ý nghĩa chờ Chúa đến; bốn cây nến vừa kể cũng tượng trưng cho sự chiến đấu của người Kitô hữu chống lại bóng tối của đời sống.

Tôi và anh Minh kết thân qua trung gian hai người vợ, vợ tôi và vợ anh Minh, hai người đàn bà chung số phận, sau ngày 30-4-75, làm *“kiếp con cò lặn lội bờ sông”*, nuôi con và nuôi chồng bị đi tù cải tạo. Vợ tôi và chị Minh kết tình chị em, cơ cực chia nhau và dựa lưng nhau gánh vác chuyện gia đình trong cơn khốn khó. Tình cảm hai gia đình thắm đậm từ đó. Anh Minh theo đạo Thiên Chúa và rất ngoan đạo, còn tôi theo đạo Phật, nhưng chúng tôi lấy tình người xử sự và rất quý mến nhau và cùng hãnh diện đã từng một thời chung chiến tuyến bảo vệ Miền Nam Tự Do...

Khi thấy ngoài phong thư ghi tên người gửi là Minh Đào, tôi thường trao ngay cho vợ tôi, để *“nàng”* tự tay mở thư ra xem, còn tôi, trong tư thế đứng chờ... Tôi biết phận mình, sẽ được làm những công việc gì. Vợ tôi nói: *“Anh đi mua giùm em mấy tấm thiệp Chúc Mừng Giáng Sinh, để gửi cho anh chị Minh và những người bạn thân thương khác”* và thông thường, tôi cứ theo lệnh mà làm ...

Năm nay, việc trao đổi thiệp chúc mừng Giáng Sinh giữa gia đình anh Minh và gia đình tôi vẫn được tiếp tục, nhân ngày lễ Giáng Sinh năm 2007 sắp đến...

Trong bầu không khí rộn rịp, hân hoan chuẩn bị cho ngày Đại Lễ này, người theo đạo Thiên Chúa hân hờ đã đành, mà những người theo tôn giáo khác cũng đồng tình hưởng ứng, nhất là giới thương buôn càng tích cực hơn, khai thác khía cạnh tâm lý của những người ngoan đạo, tạo nên mùa Giáng Sinh kể từ những ngày cuối tháng Mười Một Dương Lịch; các xí nghiệp trang trí cây Nô-en bằng những cây thông cùng đèn hoa rực rỡ, các hiệu buôn trưng bày đủ mọi loại hàng hoá, nhất là những loại hàng phục vụ cho mùa Giáng Sinh, như thiệp Chúc Mừng Giáng Sinh, dây đèn màu chớp tắt tự động, đèn cây, ngôi sao năm cánh óng ánh kim tuyến, y phục ông già Nô-en, vòng hoa Mùa Vọng (wreath) ... đặc biệt các chợ Hoa Kỳ có bày bán loại hoa màu đỏ thắm, trông trong các chậu sứ, loại hoa này có tên là Pointsettias, xuất xứ từ Trung Mỹ và được xếp vào loại hoa đặc biệt, vì hoa cũng là lá, nhiều người gọi hoa này là Hoa Giáng Sinh (Christmas Flower), người Việt Nam gọi là Hoa Trạng Nguyên hoặc Hoa Lá Đỏ, người Trung Hoa gọi là Nhất Phẩm Hồng, người Nhật Bản gọi là Tinh Tinh Mộc... biểu tượng cao quý, dịu dàng mộc mạc, hoa không nở mà chỉ có lá đổi màu từ xanh qua đỏ trong khoảng thời gian từ ngày Giáng Sinh đến Tết Nguyên Đán; các nhà hàng Mỹ đã bắt đầu mở những bản nhạc về Giáng Sinh: *O Little Town of Bethlehem, The Christmas Song, Holly Jolly Christmas ...*; các học sinh ca các bài *Jingle Bell, Santa Claus Is Coming to town, ...* hoặc những bài hát vinh danh Thiên Chúa... và sau cùng là những dòng người đi mua sắm và sự xuất hiện của ông Già Nô-en, râu tóc bạc phơ, trang phục áo quần màu đỏ viền trắng, ngồi ở những nơi trang nhã, chờ các trẻ em đến xin được chụp hình chung để làm kỷ niệm, riêng các nhà hàng Việt Nam thì gần như không lúc nào dứt những bài ca về Giáng Sinh, như *Đêm Thánh Vô Cùng, Đêm Bình Yên, Chúa Hài Đồng, ...*

Trên đường đi mua thiệp Chúc Mừng Giáng Sinh, biết bao hình ảnh mùa Nô-en xa xưa trở về với tôi. Trước tiên tôi nhớ đến Nhà Thờ Biên Hoà, nơi mà tôi thường xuyên theo người yêu đi lễ Chúa, cách nay hơn bốn mươi năm. Nhà thờ xây cất theo nét cổ kính, trang nghiêm trên khu đất rộng, kế cận có trường Trung Học Khiết Tâm và cơ sở Nữ Tu Dòng Thánh Phao Lô, mặt tiền nhà thờ hướng thẳng ra sông Đồng Nai theo chiều dài theo đường Nguyễn Thái Học và nhìn lệch về bên phải một chút là Trường Mỹ Nghệ Biên Hoà, tiếp cận Công Trường Sông Phố, giao điểm của những con đường Nguyễn Hữu Cảnh, đường Trịnh Hoài Đức, đường Hàm Nghi và đường Nguyễn Thái Học, một địa điểm rất thuận tiện cho những người đi lễ, nhất là vào đêm Nô-en, 24 tháng 12, những người ngoan đạo trang phục chỉnh tề, nam thắt cà vạt khiêm cung, nữ mặc áo dài trang nhã, từ các nẻo đường vừa kể, hướng về nhà thờ để dự lễ Giáng Sinh, mừng Chúa ra đời, trông đẹp mắt làm sao.

Tôi lại nhớ đến mối tình của tôi.

Tôi yêu một cô gái xinh đẹp, ngoan đạo, nét na thùy mị và cô ấy cũng yêu tôi tha thiết; tôi thường theo nàng đi lễ Chúa tại nhà thờ Biên Hoà, chúng tôi thường đi sớm, đánh một vòng theo bờ sông đường Trần Thượng Xuyên, ngang Dinh Tỉnh Trưởng và Toà Hành Chánh Biên Hoà, đến đường Nguyễn Thái Học, vừa đi vừa trao đổi tâm tình hoa bướm, vừa dệt mộng thêu mơ, rồi từ từ đi thẳng vào cổng chính nhà thờ.

Thông thường, sau mỗi lần đi lễ về, tôi không tài nào ngủ được, tôi hình dung cảnh Chúa bị đóng đinh trên thập tự giá...và suy nghĩ nhiều về người yêu của tôi là một con chiên ngoan đạo..., đôi khi tôi bắt chước thi sĩ Kiên Giang làm thơ tặng nàng.

*Không phải con chiên ngoan đạo Chúa
Nô-en thông lệ đến nhà thờ
Nơi đây con gặp người trong mộng
‘Lạy Chúa tha giùm con Chúa ơi!’*

Mối tình của tôi và nàng êm đềm theo ngày tháng, nàng chỉ dẫn tôi nhiều điều liên quan đến đạo Chúa, về nghi lễ, cũng như ý nghĩa Giáng Sinh và những sự kiện quan trọng trong Công Giáo, dĩ nhiên là nàng dựa vào Kinh Thánh mà thuyết giảng cho tôi cũng như nói về ông già Nô-en.

“Thiên Chúa đã dựng nên con người...và không để con người phải án phạt đời đời, do tội lỗi tổ tiên (do ông Adong và bà Eva sa ngã phạm tội), nên Đức Chúa Cha đã cho con của Ngài xuống trần gian để cứu độ mọi người”.

Khi Ngài sinh ra vào năm thứ Nhất Dương Lịch, cách đây 2007 năm, và được đặt tên là Giêsu (Jesus), theo nguyên ngữ Do Thái có nghĩa là **“Đấng Thiên Chúa Cứu Độ”**. Ngài thường được gọi là *Giêsu Kitô (Jesus Christ)*, nhưng không ai biết rõ ngày sinh của Chúa, nên sau đó, Quốc Hội Công Giáo đã nghiên cứu kỹ và chọn ngày 25 tháng 12, gần ngày Đông Chí (Winter Solstice), là *“ngày ánh sáng”*, ngày *“Trời Đất Giao Hoà”*, làm ngày sinh của Chúa.

Năm Chúa giáng sinh là một sự kiện trọng đại đối với vạn vật, đã chia dòng thời gian ra làm hai chuỗi, từ ngày Chúa giáng sinh trở lùi về thuở vô thi được coi là *‘Thời Kỳ Cựu Ước’* (Old Testament) và từ ngày Chúa giáng sinh trở về sau, có thể đến ngày tận thế được coi là *“Thời Kỳ Tân Ước”* (New Testament)

Ông già Nô-en rất quen thuộc với mọi người và chỉ xuất hiện vào mùa Giáng Sinh. Nhiều người Việt Nam gọi ông với nhiều tên khác nhau, tùy xứ sở định cư, người ngụ ở Pháp, gọi Le Père De Noel, người định cư ở Anh gọi Santa Claus, người ở Hoà Lan gọi Sinterklass...và thông thường người ta chỉ biết ông già Nô-en mang quà tặng cho trẻ con vào ngày Lễ Giáng Sinh, nhưng ít người biết về sự tích về ông già Nô-en...

“Là một người sinh trưởng tại quận Patara thuộc phần đất Thổ Nhĩ Kỳ, ông là một người giàu có, nhưng sau khi được Thiên Chúa mặc khải, ông bèn đem hết của cải của mình, ban phát cho người nghèo với niềm vui và cả tấm lòng thành. Nhờ giàu lòng nhân từ, bác ái, vị phú hộ này được phong Giám Mục vào thế kỷ III sau Tây Lịch, và sau đó được phong thánh có tên là Nikolaus. Và vẫn theo truyền thuyết, ông già Nô-en trở lại trần gian mỗi năm vào dịp lễ Giáng Sinh, theo đường ống khói của mỗi gia đình để tặng quà cho trẻ con theo ước muốn”.

Nàng kể cho tôi nghe về Chu Kỳ Phụng Vụ, về Ngôi Lời Nhập Thể, về Phúc Âm, về Lễ Thánh Thể...và sau cùng nàng tỏ ý, muốn tôi theo đạo Ki Tô để việc hôn nhân tôi và nàng sớm thành tựu.

Tôi lựa một ngày đẹp trời, trong nhà có bầu không khí vui vẻ, tôi trình ý kiến của nàng cho ba mẹ tôi biết, song thân của tôi tỏ vẻ ngạc nhiên, nhưng không có lời nào phản đối về việc tôi theo đạo Thiên Chúa để được cưới vợ, người Công Giáo...nhưng tôi đọc được thoáng buồn trong mắt của ba mẹ tôi. Sau một tuần suy nghĩ, tôi nói với người yêu của tôi rằng: *“Anh không thể nào theo đạo Chúa...vì anh không muốn ba mẹ anh buồn”*, nàng đã ôm chầm lấy tôi và khóc nức nở...và mối tình của chúng tôi được coi như chấm dứt kể từ sau giây phút đó.....

Dĩ nhiên, tôi và nàng đều đau khổ, nàng không thể bỏ đạo của nàng và tôi cũng không thể bỏ đạo của tôi và coi như bức tường thành phân chia tôn giáo vô tình cắt đứt tình yêu của chúng tôi.

Chúng tôi chia tay trong ngậm ngùi, vì chúng tôi đoán biết, nếu chúng tôi tiến xa hơn, chỉ chuốc những điều phiền lụy của hai bên gia đình và chúng tôi không bao giờ có hạnh phúc.

Thời gian luôn là liều thuốc nhiệm màu xoá tan những niềm đau khổ... Vài năm sau nàng có chồng cùng đạo Công Giáo và tôi cũng có vợ cùng Phật Giáo. Bây giờ, chúng tôi đều sống nơi hải ngoại, gia đình nàng sống ở Pháp, gia đình tôi thì đang định cư tại Mỹ, hai gia đình đều hạnh phúc. Thình thoảng có người biết chuyện ngày xưa của tôi và nàng, nhắc lại...nhưng riêng tôi mối tình đó chỉ còn là kỷ niệm.....

Tôi lại nhớ mối tình tương tự khác của hai người bạn thân của tôi, Lam và Thuý cũng bị bức tường tôn giáo cách ngăn, nhưng sau cùng hai người được toại nguyện, lấy nhau, thành đôi vợ chồng, nhưng đạo ai nấy giữ, riêng các đứa con thì theo mẹ đi lễ nhà thờ thường xuyên hơn và tất cả đang sống trong hạnh phúc; khi hai người làm lễ cưới tại Vương Cung Thánh Đường Sài Gòn, tôi bận việc lính chiến miền xa, không về tham dự được ...

Khi tôi cảm mấy tấm thiệp về gần đến nhà, đã thấy vợ tôi đang đứng chờ nơi đầu ngõ. Câu đầu tiên vợ tôi phán cho tôi là: “*Chắc gặp cô nào, rồi quên đường về phải không?*”; đồng thời, đón lấy mấy tấm thiệp, đi vào, ghi lời chúc tốt đẹp nhất gửi cho anh chị Đào Văn Minh. Và sau đó, tôi lại được giao công việc đi bỏ thư vào thùng thư nơi ngã tư đường. Trên đường đi tôi lại buông quơ suy nghĩ về hai chữ “**Niềm Tin**” trong tôn giáo. Niềm tin giúp cho con người có thêm sức mạnh để thắng nhiều vấn đề, như ca sĩ Vũ Khanh tâm sự với nhạc sĩ Trường Kỳ: “*Tôi rất buồn thá. Và tôi sống, một đời sống, nếu mà nói về sự trác táng thì là sự trác táng tột cùng của đời sống. Nhưng tôn giáo đã cứu tôi*”.

Niềm tin tạo hy vọng - hy vọng giúp người ta yêu đời và cảm thấy đời đáng sống. Nhiều người đã từng dựa vào niềm tin mà đứng dậy, sau mỗi lần ngã quỵ hoặc thất bại. Dựa vào niềm tin, tức là dựa vào Chúa, bước đi trong ánh sáng từ bi, đạo hạnh, với tấm lòng bác ái vô biên, quyết tâm xây dựng cuộc đời bằng Chân-Thiện-Mỹ.

Tôi vừa đi vừa lầm nhảm lời của các Thiên Thần thường hát trong đêm Chúa Giáng Sinh:

*Vinh Danh Thiên Chúa trên Trời.
Bình an dưới thế cho người thiện tâm.....*

Dòng suy nghĩ của tôi về Thiên Chúa bị cắt đứt bởi tiếng còi xe hơi cảnh báo, khi tôi băng ngang đường. Tôi trở về thực tế, vội vã đi mau về nhà, kéo vợ tôi lại rầy “*Đi đâu cũng lâu... làm cái gì cũng chậm...*”

Sau đây, tôi cũng xin trình bày thêm cái tật của tôi trong Mùa Giáng Sinh, là thường dừng chân lại bất cứ nơi nào đang trôi nhạc với những lời ca vinh danh Thiên Chúa để thưởng thức, nghe đến ngân nga, như người có tâm sự, hoài niệm chút hương xưa và tôi thích nhất lời hát “*Bài Thánh Ca Buồn*” của Nguyễn Văn Đông...

*Bài Thánh Ca đó còn nhớ không em?
Noel năm nào chúng mình có nhau
Long lanh sao trời thêm đẹp đôi mắt
Áo trắng em bay như cánh thiên thần*

....

Hương ứng mừng lễ Giáng Sinh hằng năm, gia đình chúng tôi đều có tổ chức một buổi tiệc vào 10 giờ đêm 24 tháng 12, Dương Lịch, quy tụ thân thuộc tam đại đồng đường, ăn uống vui vẻ, chúc nhau “hạnh phúc”, ca hát những bài vinh danh Thiên Chúa và sau đó, bí mật chuẩn bị quà cho các cháu nhỏ, vào buổi sáng mai, khi các cháu thức dậy.

**Kính chúc Quý Đòng Hương và Thân Hữu cùng Gia Quyên một Mùa Giáng Sinh và một Năm Mới:
An Bình - Đoàn Tụ - Hạnh Phúc và tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa.**

CHRISTMAS STORY

In the U.S., modern **Christmas** is a season for *giving, sharing, and caring*. Many traditions, like Christmas trees and candy canes, are of European origin, but an American imagination brought for all forth our Santa Claus in all his plump, red-suited glory.

Dating back to 336 A.D., Christmas was first celebrated in ancient Rome, around 300 years after Christ's birth. It was a popular Christian holiday until the Protestant Reformation in the 1500s. Because pagan customs had been enfolded into the religious observance, many Protestants chose not to celebrate it at all, including the American Puritans. In the rest of colonial America, Christmas was a raucous public holiday. Hunting, dancing, and feasting were the custom in the country, while city streets filled with enthusiastic celebrants.

By the 1800s, the holiday-focused merrymaking became such a public spectacle that concerned citizens, including Clement C. Moore, author of the famous poem “*A Visit from St. Nicholas*” (popularly known as “*Twas the Night Before Christmas*”, wanted to promote Christmas as a family holiday.

His poem, written in 1822, and the pictures illustrator Thomas Nast drew from 1863 to 1886, depict the Santa we have come to know and love today, a cherubic and jolly fellow.

While merchants count the shopping days until Christmas, it is also a time to share with those less fortunate. Collecting and donating warm clothing, toys, and food is as American as bell-ringing “*Sidewalk Santas*”.

No matter how you choose to observe it, **celebrating Christmas has become a beloved American tradition. It is the season to rejoice with friends, family, and community and dream of “peace on earth” and “goodwill”.**